

Та сама мишка

Юрій Ярмиш

Була собі Мишка. Та сама, без якої Ріпку не змогли Дідусь разом з Бабусею, Онучкою, Жучкою та Кицькою вирвати. Тільки ото коли Мишка підбігла та Кицьку за хвоста вхопила та дружно всі разом смикнули — отоді й витягли Ріпку. І Бабуся стала Мишці біля нірки шматочок сиру класти. І Кицька ту Мишку вже не лякала.

А Мишка дуже запишалася!..

Наступної осені знов кличе Дідусь усіх Ріпку рвати.

А Мишка й каже:

— Я ще не встигла відхекатись од торішньої Ріпки. Дуже важка робота була. Страх як я наморилася. Тягніть самі!

Дідусь ухопив Ріпку за чуб, а Бабуся, Онучка, Жучка, Кицька ухопились одне за одного — і дружно витягли нову Ріпку. Навіть ще більшу, ніж торік! Усі були задоволені.

Тільки Мишка ніяк не могла збагнути, чому це Бабуся почала забувати покласти їй перед ніркою шматочок сиру? А Кицька — та стала страхітливо шипіти і лякати Мишку. Хоч із двору сіроманці втікай.